

myndighederne — først skal træde i Kraft den 1. Juli 1923, saaledes at først den kommende Vurdering af 1923 skal lægges til Grund for den nye Grundskyld. — Om Enkeltheder kan jeg i øvrigt henvise til Lovforslaget og Anmærkningerne, jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa dem.

Med Hensyn til Vurderingsorganisationen er der foretaget en væsentlig Ændring, nemlig den, at Skyldkredsen som Regel bliver lig Amtskredsen; for hver Kreds bliver der et Skyldraad, hvis Medlemsantal som Regel ikke maa overstige 7, med indtil 5 Stedfortrædere. Meningen hermed er den at opnaa større Ensartethed og en bedre samlet Overvejelse af Vurderingsresultaterne i en større Kreds. Tillige mener man, at Over-Skyldraadet herved i nogen Grad kan aflastes for det overvældende Arbejde, som paahviler det. Meningen er derimod ikke den, at samtlige Vurderinger fra Grunden af skal foretages af det samlede Vurderingsraad, men at hvert Medlem af Skyldraadet faar en særlig Kreds, hvor han skal lede den første grundlæggende Vurdering, og at kun den endelige samlede Afvejelse af de saaledes tilvejebragte foreløbige Vurderingsresultater skal foretages af Skyldraadet. Endvidere er der foreslaaet en mere praktisk Ordning af Honoreringen af Skyldraadsmedlemmerne. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

I. A. Hansen: Efter at den højtærede Finansminister udførligt har omtalt det foreliggende Forslag om Beskatning til Staten af faste Ejendomme, finder jeg det ikke paarkrævet fra min Side at fremkomme med længere Udtalelser. Det, man særlig lægger Mærke til ved Gennemlæsning af Forslaget, er, at det indeholder nye Skatteregler, idet Ejendomsskylden, der hidtil har omfattet baade Jord og Bygninger, fremtidig praktisk talt kun kommer til at omfatte Bygninger, medens Jorden i ubebygget Stånd ansættes til en Grundværdi under Hensyn til Beskaffenhed, Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse. I Virkeligheden er disse nye Skatteregler ikke væsensforskellige fra det siden 1903 tilvante, idet den Skat, der svares af Hartkorn, er en Skat af Jordværdien, og det, der svares efter Ejendomsskyld, er en Skat saavel af Grundværdi som af Bygninger. Men da det er Tilfældet, ligger det nær at spørge: Hvad er da Grunden til den foreslaaede Forandring? Grunden hertil maa søges i den Omstændighed, at Hartkornsskattens Be-

tydning snart er meget ringe, og at den ganske forsvinder i Løbet af faa Aar.

Men saa kan der spørges videre: Ja, men naar det er en Jordværdiskat, man vil ind paa, hvorfor blev man saa ikke ved Hartkornsskatten, hvorfor gik man saa over til Ejendomsskyld? Herom vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Grundene hertil var flere. For det første maa jeg nævne den, at der rundt om i Landet var opstaaet mange Stationsbyer, bygget mange Villaer o. s. v., hvoraf Stat og Kommune kun fik en meget ringe Skatteindtægt gennem Hartkornsskatten, da Bygningerne var skattefri, for saa vidt der ikke dreves Virksomhed i dem, der medførte Bygningsafgift. En anden Ting, der begrundede Ejendomsskyldens Indførelse, var den, at efter at en meget stor Del af Landets Jord var undergaaet en virkningsfuld Grundforbedring, f. Eks. gennem skadeligt Vands Afledning, gennem Hedejorders og Kærs Opdyrkning o. s. v., var Hartkornsskatten ikke længere den rette Værdimaaler for de forskellige Jorder, hvilket maatte medvirke til en uensartet Skat. Endelig maa jeg som tredje Grund for Ejendomsskyldens Indførelse minde om, at samtidig med Vedtagelsen af denne Lov vedtoges Loven om Formue- og Indkomstskat, der nødvendigjorde en Vurdering af faste Ejendomme, for at de Formuer, der var anbragt i disse, kunde udfindes og beskattes.

Som ærede Medlemmer vil se, var der Grunde nok til Gennemførelsen af Ejendomsskyldloven den Gang, og da de samme Grunde fremdeles er til Stede, er der neppe noget Parti, der ønsker Ejendomsskyldloven ophævet. Nogen Utilfredshed er der jo altid; det er selvfølgelig ogsaa let at paavise uensartet Vurdering, maaske særlig Skyldkredsene imellem. Men i Hovedsagen har denne Lov sikkert virket ret tilfredsstillende, og hvilken Skattelov er for øvrigt uangribelig? Absolut ingen.

Ejendomsskyldlovens mest iøjnefaldende Fejl har sikkert hidtil været den, at den vendte den tunge Ende nedad. Dette Forhold havde man straks for Øje i 1903 og senere, hvorfor der har været foretaget Fradrag i Vurderingssummen Tid efter anden af forskellig Størrelse og efter forskellige Principper, hvilket naturligvis i nogen Grad har afbødet Lovens uheldige Virkning. Meningen med Ejendomsskyldlovens Vedtagelse var i øvrigt ogsaa den, at den skulde afløse Hartkornsskatterne i Løbet af 25 Aar, hvilket indtræffer i Aaret 1928. For saa vidt egnede den sig ogsaa godt hertil, eftersom den i sin hidtilværende